

பூமணி நாவல்களில் அருந்ததியர்களின் இனவரலாறு (பிறகு)

வே. சுலோச்சனா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, கம்பன் மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, திருவண்ணாமலை- 606603, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Ethnography of Arunthathiyar in Poomani Novels (Piragu)

V. Sulochana a,*

^a Department of Tamil, Kamban College of Arts and Science for Women, Tiruvannamalai-606603, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
tamilkamban11@gmail.com

Received: 04-11-2020

Revised: 20-06-2021

Accepted: 23-06-2021

Published: 25-06-2021

ABSTRACT

Arunthathiyar (Arunthathiyar) or the Cobbler (Chakkiliyar) called the Indian states of Tamil Nadu, Andhra Pradesh and Telangana regions, which lives in the list, caste -based, are an ethnic group. These are called Dalits. In Tamil Nadu, Arundhatiyar, Sakkiliyar, Madari, Adi Andhra, Pakadai, Madhika and Thottin are also known by some other names. Out of the 18% reservation given to the downtrodden people in Tamil Nadu, the law giving 3% reservation to Arundhati was passed in the Tamil Nadu Legislative Assembly in February 2009. Sakkilyar is a Sanskrit word derived from Sakkuli which is also known as Sakkili. The Sanskrit word satkuzhi means "one who eats dead beef "or" one who eats too much meat". Often known as leather workers, whose main occupation was well-irrigated agriculture, making leather for battlefields, and sewing shoes, these people lost their traditional leather business and were relegated to the status quo. At one point in history, a group of people in all parts of India were forced into the industry through religious restrictions. Realizing this situation and with the experience of his life, author Poomani can be said to have transcended all forms of casteism, superstition, untouchability, and cults, and to have created the deepest and most compelling friendship between the dominant castes and the Sakkilians in his works and to evoke social awareness.

Keywords: Arunthathiyar, Abolition of untouchability, Sakkiliyar, Leather Work.

முன்னுரை

காகதீயப் பேரரசுக் காலத்தில் முதன் முதலாக தெலுங்கு பேசும் அருந்ததியர்கள் தமிழகம் வந்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. பிற்காலச் சோழர்களுக்கும் சாளுக்கியர்களுக்கும் அடியில் சிற்றரசர்களாக இருந்தவர்களால் ஏற்பட்டதே காகதீயப் பேரரசாகும். 12-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்களும், சாளுக்கியர்களும் மறைந்ததும் காகதீயப் பேரரசு தோன்றியது. இந்த பேரரசில் முக்கியமான மன்னன் பிரதாபருத்திரன் (1295-1322)-ல் வாராங்கல்லைத் தலைநகராக்கிக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தான். 14-ஆம் நூற்றாண்டில் இவர் திருச்சிராப்பள்ளி வரை வந்து தமிழகப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார்.

நாட்டின் அரசியல் முறையை சீர்திருத்தம் செய்த இவர் பத்மநாயக்கர் இனத்திலிருந்து காகதீய நாட்டை பாதுகாக்க 77 பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு பதம் நாயக்கரை தலைவராக நியமித்து சிறப்புடன் ஆட்சி செய்தார்.

1509 - 1529-ல் விஜயநகரப் பேரரசாக கிருஷ்ண தேவராயர் அரியணை ஏறிய சமயத்தில் தமிழகப் பகுதியில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுக் குழப்பத்தை அடக்கவும் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டவும் நரசநாயக்கரைச் சோழ நாட்டிற்கும் நாகம நாயக்கரை பாண்டிய நாட்டிற்கும் மண்டலேஸ்வரர்களாக நியமித்தார்.

கம்பளத்தார் கூட்டம்

நாகம நாயக்கர் மதுரையை நோக்கி தன விஜயநகரப் படைகளுடன் வந்த போது விஜயநகரத்தைச் சேர்ந்த காம்பிலி என்ற பகுதியிலிருந்து ஒரு கூட்டமும் வந்தது. விஜயநகரப் படைக்குத் தேவையான உணவு, உடை, பால், வெண்ணெய், மிதியடிகள் முதலிய பொருள்களை இக்கூட்டம் தயாரித்துக்கொடுத்தது. இக்கூட்டத்தை தான் கம்பளத்தார் கூட்டம் என அழைத்தனர். தொழில் காரணமாக அவர்கள் தமிழகத்தில் தங்கிய காலத்தில் ஒன்பது கம்பளத்தார் என அழைக்கப்பட்டனர். இந்த ஒன்பது கம்பளத்தில் அருந்ததியர்களும் அடங்குவர். இவர்கள் இப்பகுதியில் வந்து நாக நாயக்கருக்கும் கிருஷ்ணதேவராயருக்கும் பணிந்து நடக்கவில்லை. 1529 - 1564-ல் மதுரையை ஆட்சி செய்த நாகம நாயக்கர்கள் தளவாய் அரியநாதாரின் துணை கொண்டு நாட்டை 72 பாளையங்களாகப் பிரித்தனர். நாயக்கர்கள் கோயில்கள், அணைகள், பாலங்கள் கட்டும்போது நரபலி கொடுத்தனர். அதற்கு தாழ்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படும் சக்கிலியர்களைச் சிறையில் அடைத்து பலி கொடுத்தனர். (எ.கா.) உயிருக்கு பயந்து நாட்டின் தென் பகுதிக்கு ஓடி கடையில் விருதுநகர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் தங்கினர். முத்துப்பட்டன்பகடை, பெட்டிப் பகடை.

புராணங்களில் அருந்ததியர்

புராண காலத்தில் 'கருத்தமர்' என்ற ஒரு முனிவர் வாழ்ந்தார். அவரது மகள் தான் நாம் குறிப்பிடும் அருந்ததி. அக்காலத்தில் வசிஷ்ட முனிவருக்கு தொண்டு செய்து வந்த அருந்ததியை கற்புடைய பெண் தான் என மகிழ்ந்து அவளைத் திருமணம் செய்துக் கொண்டார். இவர்கள் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து நூறு குழந்தைகளைப் பெற்றனர். மூத்த மகன் சந்தியன் துறவியாகி விட்டான். மற்ற 99 பேரும் திருமணம் புரிந்தனர். இவர்களின் சந்ததியினர்கள் தான் அருந்ததியர்கள் எனலாம்.

பெருமான் கொடுத்த சாபம்

சிவபெருமான் ஒரு நாய் கிராமத்திலுள்ள அருந்ததியருடைய வீட்டிற்குச் சென்றார். அப்போது வீட்டில் ஆண்கள் யாரும் இல்லை. வேலைக்குச் சென்ற கணவன்மார்கள் வீட்டிற்கு வந்தவுடன், வீட்டு வாசலில் ஆண்கள் அணியும் ஒரு ஜோடி செருப்புக் கிடப்பதைக் கண்டனர். தனது வீட்டிற்குள் வேறு ஒரு ஆண் இருப்பதை உணர்ந்து வீட்டிற்குள் நுழைந்து யார் அந்த ஆள் என கேட்க தைரியம் இல்லாமல் செருப்பினைத் தூக்கிக்கொண்டு மற்றவர்களிடம் முறையிடச் சென்றனர். அச்செருப்பு யாருடையது என கேட்கவும், கிருஷ்ணர் வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து தனது செருப்பைக் காணாது தேடினார். வீட்டுத் தலைவன் செருப்பினை எடுத்துச் சென்றான் என்பதை அறிந்தவுடன், தான் யாரென்று அறிய முடியாமல் எப்படி தனது செருப்பை எடுத்துச் செல்லலாம் என்று கோபப்பட்ட சிவபெருமான் அருந்ததியர்களுக்குச் சாபமிட்டார்.

“இனி நீயும் உன் இனத்தாரும் செருப்புத் தைத்துத்தான் பிழைக்க வேண்டும். செருப்பை உங்கள் தலையில் வைத்துக்கொண்டு எனது திருத்தலமாகிய திருவண்ணாமலைக்கு வந்து எனக்குத் தரவேண்டும். அச்செருப்பால் உங்களை அடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் என் கோபம் தணியும்” என்று சாபமிட்டார். அதனால் தான் திருவண்ணாமலை செல்லும்போது அருந்ததியர்கள் செருப்பைத் தலையில் வைத்து சுமந்துக்கொண்டு செல்கின்றனர். செருப்பால் தங்கள் தலையிலும் அடித்து கொள்கின்றனர் என்றும் கூறுகின்றனர். மேலும் கோவிந்தனுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக கன்றுகளை நேர்ந்து அதை திருவண்ணாமலையில் விடுகின்றனர்.

இடம் பெயர்தல்

கம்பளத்தார்களிடம் முகமதியர்கள் பெண் கேட்க, முகமதியருக்கு பெண் கொடுக்க விருப்பமில்லாமலும் அவர்களை எதிர்க்கவும் முடியாமல் இரவோடு இரவாகப் புறப்பட்டு தமிழகம் வந்தனர். அப்படி வந்தவர்களில் அருந்ததியர்களும் உண்டு என்ற சரித்திரக் குறிப்பும் உள்ளது.

அருந்ததியர் பெயர் விளக்கம்

ஆந்திரா - கருநாடகாவிலிருந்தும் அருந்ததியர்கள் வந்தனர் என்பதை மறுத்த எழில் இளங்கோவன் என்பவர் தமிழகத்தில் சேர, சோழ, பாண்டியர்களைத் தவிர குறுநில மன்னர்களில் வேளிர் பிரிவினரும் இருந்தனர். இந்த வேளிர் பிரிவினருள் 'அதியர் - என்ற பிரிவினரும் உண்டு. இவர்கள் தகடூர் பகுதியை (இன்றைய தருமபுரி) ஆட்சி செய்தனர் இப்பகுதியை 'வடுகநாடு' என்று அழைத்தனர். இந்த அதியர் வழியில் வந்தவர்கள் தான் அருந்ததியர்கள். அதியர் என்ற பெயர் மருவி அருந்ததியர் என்ற பெயரானது. அதியர் குலத்தின் சிறந்த மன்னனை மா + அதியர் ஸ்ரீ மாதியர் என்று அழைத்தனர். மாதியர் என்பது அருந்ததியருக்கு கொடுக்கப்பட்ட மற்றொரு பெயராகும். அதியமான் என்பவர் அதியர் குலத்தின் மன்னனாகவும், கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார்.

வடுகநாடு என்பது தருமபுரி, ஆந்திரா, கருநாடகா ஆகிய மூன்று பகுதியும் இணைந்தது. அங்கு வாழ்ந்த அருந்ததியர்கள் தெலுங்கு, கன்னடம் கற்று பின்பு சூழ்நிலையின் காரணமாக தமிழகத்தில் கன்னடம் பேசும் அருந்ததியராகவும் வாழ்கின்றனர் (Sugirtha pasmath, 2001).

சக்கிலியர்

அருந்ததியர்களைச் சக்கிலியர், பகடை, தோட்டி, தொம்மான், செம்மான், ஆதி ஆந்திரர் ஆதி கர்நாடகர், மாதாரி என்று பல பெயர்கள் கொண்டு அழைப்பர். இருப்பினும் சக்கிலியர் பகடை, மாதாரி என்று தான் இவர்களை பெரும்பாலும் குறிக்கின்றனர். ஆதிக்கச் சாதியினரால் தங்களுக்குக் கொடுத்து இழிவுபடுத்தும் மற்ற பெயர்களை விட அருந்ததியர் என்று அழைப்பதையே விரும்புகின்றனர்.

சக்கிலி என்ற பெயரக்கு சக்கு+கிலி - சக்கிலி என்று பிரிக்கலாம். கிலி என்றால் பயம். அதாவது அடிக்குப் பயந்தவர்கள் சக்கிலியர்கள் என்ற பொருளும் உண்டு. இவர்கள் அனைத்து இறைச்சிகளையும் உண்பதால் சக்கிலி எனவும், மிருகங்களின் தோலை வெட்டுவதால் 'வெட்டியான்' எனவும் அழைக்கின்றனர். மேலும் தோட்டி, பகடை என்ற பெயர்களும் இவர்களுக்கு உண்டு.

பகடை

பகடை என்பது சூதாட்டத்திற்கு பயன்படும் பகடைக்காய் என்ற ஒரு விளையாட்டுப் பொருளைக் குறிக்கும். பகடைக் காய்களுக்குத் தனிப்பட்ட விருப்பு, வெறுப்பு, கோபம், ஆசை, ஏக்கம், மகிழ்ச்சி, துன்பம், வேதனை போன்ற எந்த உணர்வும் இருக்காது. உயிரற்ற ஜடம்தானே அது. சூதாட்டம் ஆடுபவர்களின் உணர்வுகள் தான் முக்கியம். அதற்கு ஏற்ற விதத்தில் பகடைக் காய்கள் செயல்பட்டால் பாராட்டு கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் மிக மோசமான வசவு, திட்டு கிடைக்கும் பகடைக்காய்கள் தூக்கி வீசப்படும் (Poomani, 2012).

அதுபோல வாழ்க்கை என்ற சூதாட்டத்தில் ஆதிக்க சாதியினர் ஆட்டுவிக்கும் ஆட்டத்திற்கு ஏற்றபடி ஆடுவதுதான் இந்த பகடைகளின் வேலை. சுயமாக இவர்கள் செயல்பட முடியாது. பகடை என்ற சொல்லுக்குப் புத்திக் கூர்மையாக ஏமாற்று, தூதுவர், பொருட்களைப் பதப்படுத்திக் கொடுப்பவர்கள் என்ற பொருளும் உண்டு. (எ. கா) ஒண்டிவீரன், முத்தன் பகடை, பெட்டிப் பகடை, கந்தன் பகடை.

மாதாரி

ஆந்திராவில் மாதிகா என்று ஓர் இனம் உண்டு. அந்த இனம் தமிழகத்திற்கு வந்தபோது மாதிகா என்ற சொல்லானது மாதாரி, மாதியர் என்று மருவி அழைத்தனர். மாதாரி என்றால் கர்வம் நிறைந்தவர், இருமாப்புக் கொண்டவர் என்றும் கூறலாம். பிற சாதியினருடன் இவர்களது உறவைப் பார்க்கும்போது செருக்கு நிறைந்தவர்கள் என சொல்ல முடியாது. ஆனால் தங்கள் சாதியருடன் கொள்ளும் உறவை ஆராய்ந்தால் இந்த செருக்கு என்பது மிகவும் தூக்கலாக இருப்பதைக் காணலாம். ஊர்க் கூட்டங்களில் இவர்கள் ஒவ்வொருவரது செயல்பாடுகளும் வேறுபாடாக இருக்கும் கூட்டத்திற்கு சுணக்கமாக வந்து 'நான் வராமல் எப்படி ஆரம்பிக்கலாம்' என்று விதண்டாவாதம் செய்வர். கூட்ட முடிவை ஏற்க மறுப்பர். ஆனால் ஆதிக்க சாதியினர் இதே முடிவை கூறினால் உடனே மறுபேச்சில்லாமல் ஏற்பர். இதனால் இவர்களுக்குள் ஏற்படும் சிறு சிக்கல்கள் கூடத் தீர்க்க முடியாத பெரிய சிக்கலாக மாறியுள்ளது என மாற்கு அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

அருந்ததிய சமூக மக்களையும் இனத்தையும் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாக இருந்தது. அருந்ததியர் என்னும் சொல்லாகும். அருந்ததி என்பது பெண்ணின் பெயர், அப்பெண்ணின் பெயரில் இச்சமூகமானது அருந்ததியர் என்று அழைக்கப்பட்டது.

இருப்பிடம்

ஊருக்கு ஒதுக்குபுறமான குப்பைகள் போடும் இடங்களுக்குப் பக்கத்தில் சக்கிலியக்குடி அமைந்துள்ளது. 'கிழக்கால் பார்த்தால் அடித்துப் போட்ட பாம்பாக சக்கிலியக்குடி கோணக்கிடக்கிறது. பெரும்பாலும் ஒற்றை வீடுகள், முகடு போட்ட வீடுகள் கட்டையாக இருப்பதொன்று இருந்தது. வீட்டுக் கொட்டாரங்களில் குளம்புத் தடம்பட்டு உளம்பாடிய எருமைச் சாணி நசநசப்பு என்று வர்ணிக்கிறார் எழுத்தாளர் பூ மணி (Poomani, 1982; Poomani, 2014).

வெட்டியான்-வரையறை

'வெட்டு, வெட்டி' என்று வேர்ச்சொற்களினின்றும் பிறந்தது வெட்டியான் என்னும் சொல்லாகும் வெட்டி என்பதற்கு வீண், பயனற்றது, வெட்டியாகப் பொழுதைக் கழிப்பவர், வெட்டிப் பேச்சு என பொருள் கொள்ளலாம்.

“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு” (34:339)

என வள்ளுவரின் வாக்கிற்கு ஏற்ப யாக்கை நிலையாமை பற்றி கூறுகிறது (Thiruvalluvar, 2015). உடம்பினின்று உயிர் பிரிந்து விட்டால் வெட்டியான் அல்லது வீணான உடல் என ஆகிவிடும். இவ்வாறு ஆன உடலை பொறுமையுடனும், பொறுப்புணர்வுடனும் போதிய நேரம் எடுத்துக்கொண்டு எரிப்பதால் தான் இத்தொழில் புரிபவர்களுக்கு வெட்டியான் என்ற பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது.

தொழில் முறைகள்

செருப்புத் தொழிலே சக்கிலியர்களின் முதன்மையான தொழிலாக இருந்தது. மேலும் வேட்டையாடுதல், உளர்ச்சாட்டல், பிணம் எரித்தல், லைட் சுடத்தல், தரகு வெளம்புதல், செத்தமாடு அறுத்தல், ஊர்த்துப்புரவு, இறந்த உடல் மற்றும் தோல் கழிவுகள் இவற்றோடு தொடர்புடையோரைத் தீண்டத் தகாதோர் என்று கூறும் ஆதிக்கமக்களின் சுத்தத்திற்குக் காரணமாக இருப்பவர்கள் கூலித் தொழிலாளர்கள் என்பதை

“உனது கவிதை

எங்கள் மொழியால் ஆனது

உன் அம்மணம்
எங்களது ஆடையால் அலங்கரிக்கப்பட்டது
உன் அழிகய குடில்
எங்கள் எலும்பை உடைத்துக்கட்டியவை
எங்கள் அழுக்கால் ஆனது தான்
உங்கள் தூய்மை
தூய்மை பற்றிப் பேச
உங்களுக்கு அருகதை இல்லை”

பிறகு நாவலில் காணப்படும் உறவு முறைகள்

மணலூத்துக் கிராமத்தின் ஆதிக்கச் சாதியைச் சார்ந்த கந்தையாவுக்கும், அக்கிராமத்தின் அடித்தளச் சாதியைச் சார்ந்த சக்கிலி அழகிரிக்கும் இடையேயான நட்புறவை பூ மணி தன் நாவலில் மிக நுட்பமாகச் சித்தரித்துள்ளார். மேலும் தேவேந்திர குல வேளாளர்களுக்கும், செட்டியார்களுக்கும் உள்ள உறவு முறைகளையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

முடிவுரை

பூ மணியின் படைப்புகளில் அட்டவணைச் சாதியினருக்கும் ஆதிக்க சாதியினருக்கும் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருந்தாலும், அதை எல்லாம் தாண்டிய அவர்களின் நட்பின் ஆழத்தையும் மனித நேயத்தையும் விளக்கும் நோக்கத்தில் அவருடைய படைப்புகள் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம் என்று சொல்லும் பொழுதும் ஆண்களைத்தான் உயர்த்திப் பேசுவார்கள் என்று பெண்களின் வாழ்க்கை முறையை நம் கண்முன்னே கொண்டு வந்துள்ளார் ஆசிரியர். 1895-இல் இந்துக்களுக்கும் இஸ்லாமிருக்கும் இடையே நடந்த போராட்டத்தில் சில கொடுமையான செயலையும் ஆண்கள் பெண்களுக்குச் செய்தனர் இந்துப் பெண்களைப் பிடித்து நெற்றிப் பொட்டை அழித்து ஆடைகளை களைந்து பர்தாவை அணிவித்து அல்லாவின் பிள்ளைகளாக்கி மார்பில் பிறையைப் பொறித்தார்கள். இன்னொரு புறம் இஸ்லாமியப் பெண்களின் பர்தாக்கள் நெருப்பில் எரியப்பட்டு நெற்றியில் குங்குமம் ஏறியது. கழுத்தில் துளசி மாலையும், கைகளிலும் கால்களிலும் தொடைகளிலும் பச்சைக் குத்தினார்கள். மேலும் கர்ப்பிணிப் பெண்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. வயிற்றைப் பிளந்து சிசுவைக் கொண்டு ‘வருங்கால எதிரி ஒழிந்தான்’ என்று வெற்றிக் களிப்பில் சுற்றி சுற்றிக் கூத்தாடினார்கள் அதை கேட்டபடியே தாயின் உயிர் பிரிந்தது. இப்போராட்டத்திலும் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் என்று அஞ்சாடி நாவலில் பெண்கள் படும் அவலங்களையும் விளக்கியுள்ளார் ஆசிரியர்.

References

- Poomani, (1982) Vekkai, 1st edition, Kalachuvadu Publications, Nagercoil, India.
- Poomani, (2012) Agnaadi, 1st edition, Crea Books, Chennai, India.
- Poomani, (2014) Piragu, 1st edition, Natrinai Pathippagam, chennai, India.
- Sugirtha pasmath, R. S., (2001) Dhalith ilakiyamum samuga vilipunarvum, 1st edition, Kalaiyaga veliyedu, Namakkal, India.
- Thiruvalluvar, (2015) Thirukkural Kalaigalar Urai, 17th edition, Thirumagal Nilayam, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License